

R.M. Mc Cheyne

ZICH NIET TE SCHAMEN OVER HET EVANGELIE

„Alzo hetgeen in mij is, dat is volwaardig, om u ook, die te Rome zijt, het Evangelie te verkondigen. Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk die gelooft, eerst de Jood en ook de Griek. Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof, gelijk geschreven is. Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven. Want de toorn van God wordt geopenbaard van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen, als die de waarheid in ongerechtigheid te onder houden.” (Rom. 1 : 15-18)

Merk hier op:

1. Waar Paulus begerig was het Evangelie te verkondigen. „Ik ben bereid om u ook, die te Rome bent, het Evangelie te verkondigen.” Rome was in die tijd de machtigste stad van de wereld. Daniël vergelijkt haar bij een dier met ijzeren tanden, dat andere koninkrijken onder zijn voeten vertrappt. Zij werd de koningin der wereld genaamd. Daar wilde Paulus het Evangelie verkondigen. Het was de geleerdste stad van de wereld. Haar dichters, schilders, redenaars en geschiedschrijvers ten tijde van Augustinus waren op de gehele wereld beroemd. Sommige van de beste voortbrengselen van de mensen, die ooit voortgebracht zijn, zagen te dien tijde te Rome het licht. Het was de meest goddeloze stad van de wereld. De ongerechtigheden, die op haar straten gepleegd werden, waren gelijk aan die van Sodom en Gomorra. Keizer Nero was een van de wreedste monsters, die ooit bestaan hebben. Dit was de plaats, waar Paulus van ijver brandde om het Evangelie te verkondigen.

2. Hetgeen Paulus verlangde te verkondigen. „Het Evangelie het Evangelie van Christus.” Paulus verlangde daar niet te zijn om Rome te zien; niet om haar tempels, theaters, beelden, de wonderen van de wereld, te zien. Het was niet om zijn welsprekendheid aan de dag te leggen, niet om enig nieuw werk uit te geven om hierdoor de achting en de lof van het Romeinse volk te verdienen. Het was om het Evangelie te verkondigen, de weg van de zaligheid door de rechtvaardigheid Gods: „Ik heb voorgenomen niets anders te kennen dan Jezus Christus en Dien gekruisigd.”

3. Hetgeen Paulus gevoelde. „Ik schaam mij des Evangelies van Christus niet.” De betekenis dezer woorden is groter dan hier uitgedrukt wordt. Hij meende niet alleen dat

hij zich des Evangelies niet schaamde, maar dat hij er in roemde. Het is gelijk aan hetgeen geschreven staat: „Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus.” (Gal. 6 : 14).

Twee dingen zijn hierin opgesloten:

1ste. Dat hij zich des Evangelies van God niet schaamde. Hij had zijn eigen ziel op deze weg van de zaligheid gewaagd. Hij kon, gelijk David, zeggen: „Dit is mijn zaligheid, dit is mijn verlangen.” De weg van de zaligheid door Jehovah onze Rechtvaardigheid, was zalig voor Paulus. Zijn ziel vond er groot vermaak in. Aldus kwam Hij tot God in stilte, in het openbaar, in zijn sterven. Hij hoopte in alle eeuwigheid voor God te kunnen bestaan, bekleed in de mantel dezer Goddelijke gerechtigheid.

2e. Dat hij het zich voor de mensen niet schaamde. Ofschoon de gehele wereld tegen hem geweest ware, zo zou Paulus in deze weg van de zaligheid geroemd hebben. Hij brandde van verlangen om het aan andere mensen bekend te maken. Hij vond het zo zalig en zo heerlijk, dat hij een stem zou verlangd hebben, die zo luid uitriep dat alle mensen in een ogenblik konden horen dat Christus de weg ter zaligheid is.

De mensen zouden lachen bij de gedachte, dat een arme worm gelijk Paulus het waagde dit machtige Rome door de weinige woorden, die van zijn lippen vloeiden, ten onder te brengen. Maar Paulus zag zulk een Goddelijke macht in het Evangelie, dat hij het zich niet schaamde. Hij wist dat het het hardste hart kon verbreken, en de moedeloosten kon opbeuren. De geleerde mannen van Rome zouden spotten met zulk een babbelaar, maar Paulus zag zoveel wijsheid in het Evangelie, dat alle menselijke wijsheid hem dwaasheid scheen. De ongerechtigheid van Rome reikte tot aan de hemel, het was een gedurige reuk in Gods neusgaten, een vuur dat de gehele dag brandde, maar Paulus wist dat de rechtvaardigheid Gods de zonden van duizend steden, gelijk Rome, bedekken kon. Hij zag dat die rechtvaardigheid Gods zo groot, zo oneindig, zo vrij, zo heerlijk en zo Goddelijk was, dat zij overvloeien kon en de zonden van de grootste zondaar kon bedekken.

1. Leer uit dit gedeelte van de Schrift de oorzaken waarom wereldse mensen zich des Evangelies schamen.

1. Omdat het dwaasheid is. „Wij prediken Christus en Dien gekruist; de Joden wel een ergernis en de Grieken een dwaasheid.” (1 Kor. 1 : 23). „De natuurlijke mens begrijpt niet de dingen die van de Geest Gods zijn, want zij zijn hem dwaasheid. En hij kan ze niet verstaan omdat zij geestelijk onderscheiden worden.” (1 Kor. 2 : 14). Onbekeerde mensen kunnen de weg van de zaligheid niet begrijpen door de gerechtigheid van anderen. Het is hun een dwaasheid. Zij geloven zelfs niet dat het in de Bijbel staat. Dat iemand door zijn goede werken in de hemel kan komen, dat kunnen zij begrijpen, dat is aangenaam voor de hoogmoed des harten; of dat God vergeten kon om de zonde te straffen en kwaden zowel als goeden in de hemel toelaat, dit kunnen zij ook begrijpen: „Gij dacht dat Ik gelijk was aan een uwer.” Maar dat een zondaar met de gerechtigheid van een ander zou bekleed worden; dat hem het lijden en het heilig leven van een ander zonde toegerekend worden, zodat al zijn zonden bedekt waren dit is dwaasheid voor de natuurlijke mens. Daarom schamen zich zo velen van u des Evan-

gelies van Christus. U schaamt u om het te horen verkondigen; als het u duidelijk voorgehouden wordt, dan veracht u het in uw hart. U schaamt er u voor God voor. Langs die weg wilt u niet tot de Vader gaan. U gaat niet in het heilige in door het bloed van Christus. U treedt het niet binnen zondig en met schuld beladen als u bent, alleen de gehoorzaamheid van de Ene dragende. U schaamt er u voor de mensen voor; u schaamt u om het aan uw kinderen en aan uw dienstboden voor te houden als de enige weg van vergeving en van aanneming.

2. Om degene die het verkondigt. Toen Jezus in Zijn eigen land predikte, zeiden zij: „Is deze niet de timmerman, de zoon van Maria, en de broeder van Jakobus en Joses, en van Judas en Simon? En zijn Zijne zusters niet hier bij ons? En zij werden aan Hem geërgerd.” (Markus 6 : 3). Als Petrus en Johannes voor de Joodse raad stonden, werd er gezegd: „Zij vernamen dat zij ongeleerde en slechte mensen waren.” (Hand. 4 : 13). Toen Paulus te Athene het Woord verkondigde, zeiden zij: „Wat wil toch deze klapper zeggen?” Te Korinthe zeiden zij: „De tegenwoordigheid des lichaams is zwak, en de rede is verachtelijk.” (2 Kor. 10 : 10). Zo is het nog. Wij hebben deze schat in aarden vaten. Iedere leraar, die ik ken, heeft een gebrek. Voor goddeloze mensen is dit altijd een struikelblok, en zij schamen zich des Evangelies om de zwakheid van degenen die het verkondigen.

3. Omdat zij zijn heiligheid haten. Dit is de voornaamste reden waarom onbekeerde mensen zich des Evangelies schamen omdat het een heiligmakend Evangelie is. Het veroorlooft de mensen niet om in hun zonden te blijven voortleven. Indien Christus gekomen was om zondaren met hun zonden zalig te maken, hen van de hel te verlossen en hen hun lusten te laten volgen, dan zouden onbekeerde mensen het Evangelie zalig spreken. Maar Jezus is een heilige Zaligmaker. „Die zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid en zichzelf een eigen volk zou reinigen.” „Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.” Hij bekleedt de ziel eerst met een wit kleed, dan verheerlijkt Hij haar, geeft haar het verloren beeld van God terug en geeft haar een reine en hemelse heiligheid. Onbekeerden onder u kunnen dit niet verdragen. De dronkaard onder u zegt: „Hij zal mij van de kroeg terughouden; de vloeker: Hij zal mij van vloeken afhouden; de aardsgezinde: Hij zal mij kuis en rein maken. Hier wederstaat gij uw Zaligmaker daar ziet u geen gedaante noch heerlijkheid in Hem, die liefelijk is. U schaamt u des Evangelies van Christus.

II. *Waarom gelovigen in het Evangelie van Christus roemen.*

1. Omdat het machtig is.

„Het is een kracht Gods tot zaligheid.” Onbekeerden vinden niets zo zwak en krachteloos als het Evangelie. Zij beschouwen derzelve waarschuwingen als de schoonzonen van Lot: „Hij was in hun ogen als jokkende.” Het schijnt hen een ijdel verhaal, een fabel toe. Maar het is in waarheid „de kracht Gods tot zaligheid.” Het Evangelie is een machtig wapen als God het gebruikt. „Want de wapenen van onze krijg zijn niet vleselijk, maar krachtig door God, tot nederwerping van de sterkten.” (2 Kor. 10 : 4). Wanneer God zich van het Evangelie bedient, dan is het machtig om de hardste harten te bekeren. Dit ondervond Paulus. Hij was een hoogmoedige stoker, een vervolger en een onrechtvaardige, een hoogmoedige en eigengerechte Farizeeër. U zou

gezegd hebben: 'Niets in de wereld kan deze mens bekeren'. Jezus openbaarde zich aan hem, en hij viel verwonderd en bevende ter aarde. Zo heeft hij het in anderen gezien: in Lydia en in de stokbewaarder, in Sergius Paulus, de afgezant van Cyprus: „Hij geloofde, verslagen zijnde over de leer des Heeren.” „De kracht Gods tot zaligheid,” (Hand. 13 : 12), niet Gods machtige arm om te verderven, maar om te behouden. Hij wist dat het dezelfde macht zou hebben over een iegelijk die geloofde, hetzij Jood of Griek. Het eigenzinnige hart van de Jood, en het hoogmoedige hart van de Griek, zouden beide verbroken worden onder het zwaard des Evangelies.

Geen wonder dat Paulus zo moedig naar Rome ging, gewapend zijnde met zulk een zwaard. Hij wist dat de harten van de Romeinen zo hard als diamant en zo hoogmoedig als Lucifer waren, en vol van lusten, gelijk de hel vol is van boze geesten. Hij wist dat satan deze machtige stad omkneld hield; toch was hier een kracht, het eenvoudige geloof in Jezus, waardoor God de hoogmoedigsten en de verhardsten kon ten onder brengen, om zich aan de voeten van Jezus neer te zetten, bekleed met Zijn gerechtigheid. Dit is het wat ons in staat stelt om verder onder u te prediken. Ik heb nu enige ondervinding van de hardheid van u harten en dat het gemakkelijker is een wereld te scheppen dan een van uw zielen te bekeren. Maar het Evangelie is „een kracht Gods,” en ik wanhoop niet aan de bekering van een iegelijk uwer. God kan het doen door Zijn machtig Evangelie: „bij God is niets onmogelijk.”

O broeders! hebt u de kracht van het Evangelie ondervonden? Is het Evangelie tot u gekomen, niet alleen in woorden, maar in kracht en in de Heilige Geest en in geloof? Heeft het uw hart verbroken en opgebeurd? Krachtig Evangelie! Het kan alleen zalig maken.

Ontwaakte zondaar! Het Evangelie is „de kracht Gods tot zaligheid voor een iegelijk die gelooft.” Ofschoon u de zonden van de Joden en van de Grieken mag hebben, in Jezus is genoeg om die te bedekken. Ofschoon uw hart verhard is, God is machtig om het door Zijn Evangelie ten onder te brengen.

2. Omdat de rechtvaardigheid Gods er in geopenbaard is.

Dit is een natuurlijke oorzaak van het voorafgaande. Het is de kracht Gods, „want de rechtvaardigheid Gods openbaart zich in hetzelfde.” Deze rechtvaardigheid geeft er die kracht aan die het zo aantrekkelijk voor zondaars maakt, en zoveel vrede aan het schuldige geweten geeft. „De rechtvaardigheid Gods,” is het lijden en de gehoorzaamheid van de Heere Jezus, die God was en zich vrijwillig voor zondaars heeft overgegeven. Het lijden van Christus, van de stal van Bethlehem af tot aan het kruis van Golgótha, was een lijden van Een die God was: „Een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder. En men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader van de Eeuwigheid, Vredevorst.” „Zwaard, ontwaak tegen Mijn herder en tegen de Man die Mijn Metgezel is, zegt de Heere van de heirscharen.” Het bloed van Christus wordt Gods bloed genaamd. (Hand. 20 : 28).

Dit gaf een grote waarde aan het lijden van Christus. De dood van een heilige zou genoeg hebben kunnen zijn voor de dood van een zondaar, indien dit Gods wil ware geweest. Maar het was nodig dat iemand, die God was, stierf, om vele zondaren te behouden. De gehoorzaamheid van Christus, van Zijn jeugd af tot aan Zijn dood toe,

was de gehoorzaamheid van Een die God was. Zijn Goddelijke wil komt overeen met Zijn menselijke wil in iedere daad van gehoorzaamheid. Zijn gehoorzaamheid aan ouders is de gehoorzaamheid van God; Zijn gebeden waren Gods gebeden, Zijn tranen, Gods tranen; Zijn heilige gedachten, de gedachten Gods; Zijn heilige daden, Gods daden; Zijn gehele gehoorzaamheid is Goddelijk. Er is Goddelijke volmaaktheid in. Er is een Goddelijke volheid en uitnemendheid in, die geen andere gehoorzaamheid heeft of kan hebben; „de rechtvaardigheid Gods.” Dit is het wat in het Evangelie openbaard is; uit genade aan ieder schepsel aangeboden om de zonden te bedekken en hem voor God te rechtvaardigen.

Dit gaf Paulus kracht. Hij wist, dat hij deze Goddelijke rechtvaardigheid met zich droeg om dezelve aan zondaars aan te bieden. Indien de inwoners van Rome met ontelbare zonden bedekt waren, die zelfs tot aan de hemel raakten, hij wist dat deze Goddelijke rechtvaardigheid al hun zonden kon bedekken.

O broeders! dit bieden wij u heden aan, een zo grote en oneindige rechtvaardigheid die u geheel bedekken kan. Voor iedere zonde, die u begaan hebt, moest Jezus lijden. Voor de zonden van de kindsheid leed Hij in Zijn kindsheid; voor de zonden van de jeugd leed Hij in Zijn jeugd; voor de zonden van de mannelijke leeftijd leed Hij in Zijn mannelijke leeftijd. Hier is Goddelijke gehoorzaamheid aan de Wet, voor uw oneindige ongehoorzaamheid tegen de Wet. Zijn gehoorzaamheid was Goddelijk. Met Zijn Goddelijk en heilig leven bedekt Hij uw goddeloos leven. Zijn Goddelijke, heilige gedachten, woorden en daden bedekken de uwe. Er is iets oneindigs, groots en heerlijk in de rechtvaardigheid Gods. Als de zondvloed op de aarde kwam, bedekte hij de hoogste bergen. Van boven naar beneden ziende, kon men geen enkele bergtop ontdekken, maar een grote uitgestrektheid waters, waarin de stralen van de zon zich afspiegelden. Indien u alzo heden onder de rechtvaardigheid Gods ligt, dan zullen de bergen van u zonden niet gezien worden, maar alleen de oneindige, grote en heerlijke rechtvaardigheid van uw God en Zaligmaker. Indien u een steen in de diepte van de zee werpt, dan verliest hij zich en wordt door de golven verzwolgen; also ook wanneer een zondaar onder de rechtvaardigheid Gods ligt, dan verliest hij zich, als het ware, in Christus. Een rechtvaardigheid uit genade. „Van geloof tot geloof!” Het betekent, dat het alleen door geloof te verkrijgen is. Indien een mens alles wat hij bezat wilde geven om de rechtvaardigheid Gods te verkrijgen, hij zou veracht worden. Het is „zonder geld en zonder prijs.” Christus biedt Zichzelf aan een iegelijk van u uit genade aan, om *Jehovah uw gerechtigheid* te zijn.

St. Pieterskerk, 16 oktober 1842. (Avondmaalspreek).